

„Бъклицѣ-тъ отдѣлете,

„Тука ми ги дайте.

Развързахъ, нарядихъ

Сичко както знайтъ,

На тейка си занесохъ,

Безъ да ся замайтъ.

Дѣдо Димо турбѣ отвори

И, тихо, извади:

Прѣсна питѣ, пристѣргана,

Пречупи ѿ надѣ.

И повторомъ кѣто бръкна

Извади стѣкменѣ

Бѣлѣ кърпѣ, кѣтъ разгѣна —

Кокошкѣ печена.

Расчупи ѿ и раскѣса

На кѣсове едри,

Послѣ рѣцѣ си обѣрса

И на болни-тѣ дади.

— „Хайде Ненчо, хайде Добре

„Похапнете малко —

„Малко силѣ да добыйте,

„Ако и да ви ѿ тѣжко.

Самъ подади на мастора:

„Я си хапни Добре,

„Похапни си, попийни си,

„Колко ти си яде.

А пѣкъ Радка си занесе

На Ненча горкѣ,

Хвана мило да го кани

Да хапни при нѣѣ:

— „Хапни, бате, хапни малко,

„Колко-то ти ѿ сладко,

„Наш'-то ястѣ, знашѣ, е сладко:

„Я кѣсни си малко.

Хапна Ненчо, два, три пѣтя,

„Горчи ми!“ продума,

„Нѣ на силѣ ще прегѣлна,

„Да ти мине дума.